

Motion till riksdagen

1987/88:Jo865

av Ivar Franzén och Pär Granstedt (c)

om miljön i centrala Stockholm

På den socialdemokratiska partikongressen utlovades att regeringen "omedelbart skall inleda arbetet i de områden och regioner, där miljöskadorna är särskilt stora och drabbar människor och miljö svårast". "Resurshushållning och omsorg om miljön måste hädanefter genomsyra vårt sätt att leva och arbeta på alla områden", slog energi- och miljöministern fast. Hon fortsatte:

"Kongressens beslut blir startpunkten för ett omfattande och omvälvande arbete, som måste vara långsiktigt och kommer att ta tid. Just därför är det nödvändigt att vi nu gör konkreta åtaganden, tydligt beskrivna vad som skall ske, hur det skall ske och när det skall ske – och börjar genast."

Regeringens insatser börjar med Hisingen och Dalälven, där åtgärden att förklara områdena som särskilt föroreningskänsliga skall ge förutsättningar för att ompröva gällande industrikoncessioner och miljövillkor samt förbättra trafiksituationen.

I budgetpropositionen sägs också att miljöproblemen i de större städerna kräver ökad uppmärksamhet.

Centerpartiet delar miljö- och energiministerns bedömning att kraftfulla och konkreta åtgärder för att förbättra miljön är viktiga för vår överlevnad. Ett logiskt och konsekvent sätt att leva upp till ovan redovisade uttalanden är att förklara också andra starkt förorenade områden som särskilt föroreningskänsliga.

Vi har under senare tid fått allt tydligare exempel på att föroreningarna i Stockholmsregionen är betydande. Historiska museet har med en utställning visat hur våra kulturskatter vittrar ned på grund av luftföroreningarna. En inventering visar att skadorna på granbeståndet inom Stockholms kommun är större än i Sydsverige. Trafikmiljön får långt större skadligare effekter på luften i storstadsmiljön än i mindre tätorter.

Det finns därför mycket starka skäl för att förklara Stockholms kommun som ett särskilt föroreningskänsligt område. Detta skulle ge samma möjligheter att ompröva koncessioner och miljövillkor för industriell verksamhet och för bättre trafiksituation i Stockholm som för Hisingen.

Regeringen har beslutat medge lokaliseringstillstånd för ett kolkraftverk i Värtan i centrala Stockholm. Detta verk är en s. k. PFBC-anläggning, en teknik för energiproduktion som hittills är oprövad i full skala. I jämförelse med t. ex. förgasningsteknik (som är väl prövad) medför PFBC-tekniken avsevärt större utsläpp av svaveldioxid och kväveoxider.

Kolkraftverket i Värtan avses uppfylla de förhållandevis generösa utsläppskrav som bestämts med hjälp av att ammoniak tillsättes i processen. En färsk utredning från Statens Energiverk visar att metoden enbart flyttar

problemen. Tillsatsen av ammoniak ökar utsläppen av koloxid. Dessutom förorenas luften av oreagerad ammoniak, som dessutom omvandlas till kväveoxider i atmosfären.

Mot. 1987/88
Jo865

Det synsätt som energi- och miljöministern givit uttryck för borde logiskt sett innebära att beslutet om att medge lokaliseringstillstånd för en PFBC-anläggning i centrala Stockholm rivs upp. Vi har också från centerns sida krävt att beslutet skall omprövas med hänsyn till de outredda säkerhetsriskerna och behovet av större skyddsavstånd till befintlig bebyggelse.

Om regeringen inte omprövar sitt givna lokaliseringstillstånd måste dock kraven på anläggningen skärpas betydligt för att miljön i Stockholm skall förbättras.

Det måste, i enlighet med regeringens uttalade intentioner att kraftfullt driva "miljökampen", vara bättre om detta görs innan anläggningen tas i drift – och inte långt senare, som i Göteborg, där miljön redan försämrats på grund av "tillåtna" utsläpp.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att förklara Stockholms kommun som ett särskilt föroreningskänsligt område.

Stockholm den 26 januari 1988

Ivar Franzén (c)

Pär Granstedt (c)